

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu **K., s.r.o., „v konkurze“**, V., Martin, **o schválenie konečnej správy o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu**, na odvolanie konateľov úpadcu **Ing. Z. K.**, bytom B. a **J. K.**, bytom B. - D. Č., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 174/98-Ga zo dňa 22. apríla 2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 174/98-Ga zo dňa 22. apríla 2009 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu nasledovne:

- celkové príjmy konkurzu predstavujú sumu 353 461,93 Eur (10 648 394,27 Sk);
- spotrebované náklady spojené so správou a udržiavaním podstaty predstavujú sumu 39 929,92 Eur (1 202 928,91 Sk);

- odmena správkyne konkurznej podstaty, ktorá bola zálohovo vyplatená v sume 53 067,15 Eur (1 598 701,09 Sk);
- vyúčtovaná odmena predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty JUDr. E. Š. predstavuje čiastku 1 150,17 Eur (34 650,10 Sk);
- druhá správkyňa konkurznej podstaty Mgr. J. K. si základnú odmenu nevyúčtovala;
- na uspokojenie veriteľov je určená suma 39 832,70 Eur (1 200 000 Sk).

V odôvodnení sa konštatuje, že podaním zo dňa 18. 07. 2005 predložil správca konkurznej podstaty konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov.

Postupom podľa ust. § 29 ods. 3, 4 ZKV súd preskúmal konečnú správu a upovedomil o nej úpadcu a konkurzných veriteľov.

Proti konečnej správe neboli podané v zákonnej lehote námietky. Súd zistil, že veriteľ U. T. (C. L.) nepodal riadne námietky. Zistil, že pôvodná konečná správa bola zverejnená v Obchodnom vestníku dňa 20. 06. 2006. V zmysle zákona veriteľa majú možnosť do 15 dní od zverejnenia podať námietky. Veriteľ podal faxové námietky dňa 03. 07. 2006, ktoré je potrebné v zmysle ust. § 42 ods. 1 O. s. p. doplniť najneskôr v lehote do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada. Písomné potvrdenie telefaxových námietok bolo súdu doručené až 10. 07. 2006. Má sa za to, že predchádzajúci konajúci sudca akceptoval nesplnenie ust. § 42 O. s. p. a na námietky ako oneskorene podané neprihliadol a súd nemôže akceptovať ani doplnenie k týmto námietkam zo dňa 09. 04. 2009.

Správkyňa Mgr. K. po prevzatí konkurzu nemala možnosť ani účtovnú, ani reálnu, overiť, či výdavky tak, ako si ich uplatnil JUDr. S. alebo JUDr. K. – predchádzajúci správcovia, boli skutočne spotrebované a na čo. Mohla len osvedčiť existenciu účtovných dokladov, ktoré jej boli doložené zo sumami tam uvedenými a takto tieto položky prekontrolovať. Podľa takto vykonanej revízie potvrdila dôvodnosť sumy, ktorú si JUDr. S. vyúčtoval ako odmenu, ako aj sumy na hotových výdavkoch a tiež aj sumy hotových výdavkoch JUDr. K., ktorá si základnú odmenu nevyúčtovala.

Konkurzný súd po prejednaní konečnej správy zistil, že celkové príjmy po dobu trvania konkurzu tak, ako boli vyúčtované a zdokladované terajšou správkyňou konkurznej podstaty, sú 353 461,93 Eur (10 648394,27 Sk), z toho spotrebované náklady spojené so správou a udržiavaním podstaty, ako aj ďalšie výdavky sú 39 929,92 Eur (1 202 928,91 Sk). Podľa konečnej správy zo dňa 18. 07. 2005 tieto náklady pozostávali z rôznych výdavkov na fungovanie kancelárie, poštovné náklady, daň z bankových úrokov, inzercie, znalecké posudky a rôzne iné poplatky špecifikované v časti X. konečnej správy. Suma takto spotrebovaných nákladov predstavovala 35 126,89 Eur (1 058 232,91 Sk). Správkyňa konkurznej podstaty podaním zo dňa 04. 04. 2006 výšku použitých výdavkov upravila na čiastku 36 626,24 Eur (1 103 402,11 Sk). Vzhľadom na uplynutý čas, išlo o navýšenie výdavkov u daní z bankových účtov a hotových výdavkov správkyne. Nakoľko konkurzné konanie nebolo ani v nasledujúcom období ukončené, stúpili náklady na vedenie konkurzu a náklady na udržiavanie prevádzky na čiastku 39 929,92 Eur (1 202 928,91 Sk).

Súčasťou týchto výdavkov nie je odmena správkyne 53 067,15 Eur (1 598 701,09 Sk), ktorá jej bola na základe opatrenia súdu v súlade s § 31 ZKV zálohovo vyplatená na základe troch opatrení súdu v rokoch 2000, 2001, 2004 a 09. 02. 2009. Súd nezistil žiadne dôvodné pochybnosti o jej vyúčtovaní.

Správkyňa uviedla, že k finančnému zostatku, ktorý pripadá na vyplatenie rozvrhového uznesenia, nie je možné jednoznačne ustáliť sumu, ktorá je t. č. reálna a správna, pretože tieto finančné prostriedky sú na termínovanom účte, kde sa úrokové podmienky priebežne menia, a teda nie je možné ten-ktorý mesiac podať informáciu o konkrétnej sume. Čiastka cca 39 832,70 Eur (1 200 000 Sk) je suma, ktorá vyplýva z posledného výpisu z účtu, ktorý bol správkyňi doručený.

Súd prejednal celú konečnú správu, vykonal kontrolu jednotlivých prepočtov. Na základe uvedeného dospel k záveru, že konečná správa je správna a dôvodná. Preto postupoval podľa ust. § 29 ods. 4 ZKV a schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a nenašiel dôvody, pre ktoré by ju schváliť nemal.

Proti uzneseniu podali konatelia úpadcu odvolanie. Uviedli, že súd nepostupoval pri schvaľovaní konečnej správy v zmysle ust. § 29 ZKV. Z výroku a odôvodnia rozhodnutia o konečnej správe vyplýva, že celkové príjmy konkurzu vyčíslené sumou 353 461,93 Eur

(10 648 394,27 Sk) vyjadrujú aktíva. Ostatné výroky, označujúce sumy, pripadajú na schválené náklady, odmeny správcov. Sumu určenú na uspokojenie veriteľov, spolu vyčíslenú v sume 133 979,94 Eur (4 036 280, 10 Sk) vyjadrujú pasíva. Rozdiel medzi uvedeným aktívami a pasívami by mal byť nulový, v prípade rozhodnutia súdu o konečnej správe je ale zistený rozdiel 219 481,99 Eur (6 612 114 Sk), čo považujú za neprípustné, lebo nebolo objasnené a vysvetlené, ako a kým bola spotrebovaná podstatná časť, 62 % celkových príjmov konkurznej podstaty 219 481,99 Eur (6 612 114 Sk).

Súd do výroku rozhodnutia uviedol, že Mgr. J. K. si základnú odmenu nevyúčtovala, čím založil pochybnosť o tom, aké druhy základných a iných odmien správcovia inkasujú.

Zákon o konkurze a vyrovnaní neobsahuje žiadnu úpravu, pokiaľ ide o procesnú formu rozhodnutia o konečnej správe, preto sa použije úprava uvedená v Občianskom súdnom poriadku.

Podľa § 167 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, na uznesenie sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku.

Ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku súd podľa ich názoru porušil, pretože nezachoval totožnosť vyhlásených výrokov v písomnom vyhotovení rozhodnutia a nie je jasné, v akom rozsahu schválil znenie konečnej správy, čo je v zmysle ZKV neprípustné, nakoľko zákon v § 29 ZKV neumožňuje súdu zaoberať sa a potom schváliť neúplnú konečnú správu. Poukazujú na to, že uvedené pochybenia súdu boli dôvodom predošlého odvolania proti konečnej správe, na základe čoho Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením 1Obo/102/2008 z 12. novembra 2008 rozhodol tak, že uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24 K 174/98-1631 z 27. augusta 2008 zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, pretože predložená konečná správa bola neúplná, nenadväzovala a nezmieňovala sa o príjmoch a výdavkoch, ktoré vznikli z činnosti predošlých správcov a súd sa opätovne dostatočne nevysporiadal s nejasnosťami uvedenými v konečnej správe.

Uvedené závery konkurzného súdu sú nenáležité, pretože sudca má nielen možnosť, ale z titulu svojej ústavnej funkcie aj povinnosť poskytnúť a zabezpečiť ochranu práv a oprávnených záujmov každému účastníkovi konania, hlavne vtedy, ak sa účastníci konania svojich práv domáhajú. Po vyhlásení konkurzu vykonávali funkciu traja správcovia

konkurznej podstaty a bolo ich povinnosťou v zmysle § 8 ods. 5 ZKV riadne sa vzájomne informovať a dať k dispozícii všetky doklady. Žiadajú preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby upozornil konkurzný súd, ktorý je povinný prejednať celú konečnú správu za obdobie od vyhlásenia konkurzu, že zo správania predošlých správcov je tu dôvodné podozrenie zo spáchania z trestného činu podľa § 343 písm. c/ a písm. b/ Trestného zákona. Z odôvodnenia o konečnej správe a zo zápisnice o prejednaní konečnej správy je zrejmé, že súd sa absolútne nevysporiadal s nejasnosťami a vadami konečnej správy, čím porušil ustanovenie § 167 ods. 2 spojených s § 157 ods. 2 O. s. p. Predchádzajúci správcovia nepredložili špecifikáciu nákladových položiek konkurznej podstaty a konečná správa Mgr. J. K. je neúplná, nenadväzuje a ani sa nezmieňuje o príjmoch a výdavkoch, ktoré vznikli z činnosti predošlých správcov. Taktiež správa neobsahuje náklady a výnosy prevádzky podniku v konkurze, napadnuté rozhodnutie neobsahuje, ani neodkazuje na zoznam veriteľov, a ani úplný zoznam súm, ktoré boli vyplatené počas konkurzu na prednostné pohľadávky oddelených veriteľov a veriteľov proti podstate, a ktoré boli uznané a nebudú uhradené z rozvrhu. Uznesenie neobsahuje sumu, ktorá je určená na rozvrh podľa § 30 ods. 1 ZKV, vrátane zoznamu veriteľov a súm, ktoré budú uspokojené na úhradu prednostných pohľadávok a pohľadávok ostatných konkurzných veriteľov. Z rozhodnutia o konečnej správe nevyplýva výška uznaných a schválených pohľadávok proti podstate, nákladov, ktoré súd neuznal a neschválil, výšku príjmov získaných od vyhlásenia konkurzu, výšku peňažných prostriedkov, určených na uspokojenie správcov a ostatných veriteľov z rozvrhu, preto navrhujú napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O. s. p.), po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods.1 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

V predmetnej veci krajský súd schválil konečnú správu o speňažovaní majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu uznesením č. k. 51- 24K 174/98-1631 zo dňa 27. augusta 2008. Toto uznesenie Najvyšší súd SR rozhodnutím zo dňa 12. 12. 2008 zrušil a vec vrátil konkurznému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení sa konštatuje, že správa predložená správcom konkurznej podstaty – JUDr. K., je neúplná, nenadväzuje a nezmieňuje sa o príjmoch a výdavkoch, ktoré vznikli z činnosti predošlých správcov JUDr. E. Š. a JUDr. K. s tým, že rozhodnutie súdu považuje za predčasné a nezodpovedá postupu podľa ust. § 29 ods. 1, 2, 3, ZKV.

Správkyňa konkurznej podstaty doplnila konečnú správu podaním zo dňa 17. 03. 2009 doručenú súdu dňa 23. 03. 2009. Z jej obsahu nie je zrejmé, či sa jedná o doplnenie konečnej správy zo dňa 04. 04. 2006, z ktorej vychádzal aj odvolací súd v svojom zrušujúcom rozhodnutí (čl. 1641), keďže konkurzný súd v napadnutom uznesení odkazuje na konečnú správu zo dňa 18. 07. 2005 bez toho, aby tento postup zdôvodnil, vzhľadom na časový sled vyhotovenia správy. Prvostupňový súd po doplnení správy nepostupoval v intenciách odvolacieho súdu a ust. § 29 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní č.328/1991 Zb. v znení zmien (ďalej ZKV), podľa ktorého súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočutí správcu zistené chyby alebo nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu a konkurzných veriteľov. Upozorní pritom, že do 15 dní odo dňa, keď konečná správa a vyúčtovanie boli vyvesené na úradnej tabuli, môžu proti nim podať námietky. Súd, napriek povinnosti preskúmať predloženú správu, v rozpore s citov. ustanovením nariadil hneď pojednávanie o konečnej správe (čl. 1677).

Súd v odôvodnení uznesenia konštatuje, že speňažovaním majetku úpadcu – K., s. r. o., „v konkurze“, V., Martin, správca dosiahol v prospech konkurznej podstaty celkové príjmy v sumu 353 461,93 Eur (10 648 394,27 Sk). Spotrebované náklady spojené so správou a udržiavaním podstaty predstavujú sumu 39 929,92 Eur (1 202 928,91 Sk), odmena správkyne konkurznej podstaty bola zálohovo vyplatená v sume 53 067,15 Eur (1 598 701,09 Sk), vyúčtovaná odmena predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty JUDr. E. Š. bola vyčíslená v čiastke 1 150,17 Eur (34 650,10 Sk). Predchádzajúca správkyňa – Mgr. J. K. si základnú odmenu nevyúčtovala a nebola jej priznaná. Spolu spotrebované náklady a priznané odmeny správcom predstavujú čiastku 94 147,24 Eur a na uspokojenie konkurzných veriteľov súd určil sumu 39 832,70Eur (1 200 000 Sk) bez špecifikácie. Zostávajúca časť výťažku speňaženia konkurznej podstaty v sume 219 481,99 Eur (6 612 114 Sk) nebola do výroku uznesenia zahrnutá a absolútne ani zdôvodnená, akým spôsobom bolo s ňou naložené. Správca s doplnenou konečnou správou nepredložil jej úplné znenie, zoznam veriteľov na účely rozvrhu, ktorí majú pohľadávky, ktoré sú nárokmi podľa § 31 ods. 1 písm. a/ až c/ ZKV a nebol ani zostavený v súlade s ust. § 31, § 32 ZKV, čo je v rozpore s ust. § 29 ods. 2 ZKV.

Uvedený nedostatok vytkol odvolací súd v zrušujúcom uznesení č. k. 1Obo/102/2008 zo dňa 12. 12. 2008, avšak konkurzný súd vyslovený právny názor nadriadeného súdu nerešpektoval napriek tomu, že je ním v zmysle ust. § 226 O. s. p. viazaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre potvrdenie ani zmenu schválenej konečnej správy, a preto napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221ods. 1 písm. h/ a ods. 2 O .s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. júla 2009

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.